

סיפור שלא נגמר

מילים ולחן: איה זהבי פייגלין, לי בירן, סיון טלמור, רון ביטון
 שירה: איה זהבי פייגלין, לי בירן, סיון טלמור • עיבוד: איה זהבי פייגלין,
 סיון טלמור ולי בירן • הפקה מוסיקלית: לי בירן

מילים ואקורדים:

מעבר C Fmaj7/C Am Dsus2	C Fmaj7/C Am Dsus2	פתיחה C Fmaj7/C Am Dsus2
Am G F	Am G F	F G
סיון היא כבר אמא, שני בנים	סיון היא מה היתה עושה	שאלתי את איה מה היתה עושה
F Bb	F Bb	Bb
והפחדים שלא עוזבים,	והפחדים חוזרת לתקופה	אם היתה חוזרת לתקופה
C7 C G	C7 C G	C7 C G
שמדמיית איך אותם לוקחים	שלא יאמרו שיש בו אמונה,	שלא יאמרו שיש בו אמונה,
Am G F	Am G F	F G
ורון מדבר עם אלוהים שייקח את הכל,	רק לא את השירים	בחדר של איה אסור לנגן
C7 C G	C7 C G	F Bb
גם מילים צריכות ניסים	גם מילים צריכות ניסים	שלא ישמעו אצל השכן
E G	E G	G
לי אומר שיש בו אמונה,	לי אומר שיש בו אמונה,	אין מקום למנגינות יותר
Am	Am	
בלעדיה אין לו כוונה,	בלעדיה אין לו כוונה,	
E G Dm	E G Dm	
הוא מסתיר בפנים את הדמעות	הוא מסתיר בפנים את הדמעות	
Fmaj7/C #Am/G D/F Am	Fmaj7/C #Am/G D/F Am	
כי אי אפשר לבחור לחיות	כי אי אפשר לבחור לחיות	
Fmaj7/C C/Bb	Fmaj7/C C/Bb	
איך זה יכול להיות ואיך זה מרגיש	איך זה יכול להיות ואיך זה מרגיש	
Fm	Fm	
אני אף פעם לא אדע	אני אף פעם לא אדע	
Fmaj7/C C/Bb	Fmaj7/C C/Bb	
איך זה יכול להיות ואיך זה מרגיש	איך זה יכול להיות ואיך זה מרגיש	
D Am E	D Am E	
עוד מחפש את התשובה בעיניים...	עוד מחפש את התשובה בעיניים...	
D Em G/F G	D Em G/F G	
יש עוד סיפור שלא נגמר	יש עוד סיפור שלא נגמר	
D Am	D Am	
יש עוד סיפור שלא נגמר	יש עוד סיפור שלא נגמר	

תהליך היצירה:

וואם הייתי חי בשואה?
 השיר "סיפור שלא נגמר" עונה על השאלה, באופן שחוף וגלוי ובשמות היוצרים עצמם, עד שאפשר ממש להרגיש שאנחנו מצמידים אותו לקירות האולפן. "בחדר של איה אסור לנגן שלא ישמעו אצל השכן". לי אומר שיש בו אמונה בלעדיה אין לו כוונה".
 היוצרים מסבירים: "אנחנו חיים בין הדור שהיה וחווה את השואה על בשרו, לבין הדור שישמע עליה רק דרך עדויות מוקלטות, סרטים או שירים".
 אז נכון, אי אפשר לענות על השאלה איך היינו מתנהגים אם היינו בשואה, אבל אפשר לפחות לשאול.
 בשיר הזה, שאלנו את עצמנו איך היינו מתמודדים עם דבר נורא שכזה. התשובות שלנו הן סוג של זיכרון בסלון מולחן. המטרה שלנו היא לחבר את הדור הצעיר שלא יכיר שורדי שואה. לפעמים שכשאנחנו יוצרים בעצמנו התחושה היא סוג של בריאת חיים, שנוצר יש מאין. כי בסוף כולנו חיים בין ההיסטוריה שחוזרת, לבין הרגש שמעולם לא עוב. והו סיפור שלא נגמר".